

their duty and responsibility as servants of *Hashem*. We, too, must recognize that *Hashem* chose us as His people and our purpose on this world is to serve Him with no other considerations or ulterior motives.

הכלכה למעשה

4) Say it with an accurate English (or equivalent) translation.

Keeping One's Head Covered. When saying a *beracha*, one must have his head covered (5). Using your hand to cover your head is not acceptable (6) unless there is no other option and one needs to eat or drink. In this case, one can rely on a minority opinion (7) that accepts one's own hand as a covering. Another person's hand (8), or one's own shirtsleeve (9) or a blanket, is considered a proper covering. If one made a *beracha* with his head uncovered, it is valid and he need not repeat it (10).

Clean Hands. From *Tehillim* (13): “Raise your hands and bless Hashem,” the *poskim* rule that one cannot make a *beracha* with dirty (or sweaty) hands. This includes one who knows that he touched a normally covered part of his body or scratched his head. He should wash, or at the very least, wipe his hands clean.

הוא הידא אומר...

“*Hashem* loves the Jewish People and as a result, He counts them all the time” (רש”י “מונה אותם כל שעה”). Even the simple, boorish and most ignorant Jews are beloved by *Hashem*. As the *Mishna* states (אבות ד-ג): ‘אין לך אדם שאין לו: (שעה) - *‘Every man has his time.*’ Every Jew has his special ‘time’ when he rises to a higher spiritual elevation and is recognized for his true inner worth. Thus, when a man has his ‘time’ (שעה), *Hashem* then counts each Jew during this unique and special time (מונה אותם כל שעה).!”

“*Chazal* tell us that a person should not put himself in a place of danger and expect a miracle to be done for him. If this is true regarding physical dangers, how much more so with regard to spiritual perils. A Jew must be careful not to place himself in a situation where his soul is in danger.”

“People do not know how to enjoy their good fortune. Don’t cry because it’s over; smile because it happened.”
A SPECIAL ANONYMOUS MAZEL TOV TO A VERY SPECIAL BAR MITZVAH BOY, URIBENENFIELD™
 GREAT NEWS! PLANS FOR TORAH TAVLIN VOLUME 2 ARE UNDERWAY! SPONSORSHIPS/DEDICATIONS ARE NOW AVAILABLE!
 DAY (1 PAGE) - \$50, SHABBOS / YOM TOV (2 PAGES) - \$100, WEEKLY DEDICATION - \$180. LARGER SPONSORSHIPS ARE AVAILABLE.
 TO DEDICATE A DAY OR WEEK OF TORAH TAVLIN IN MEMORY OF A LOVED ONE, A SIMCHA OR JUST FOR THE ZECHUS, OR TO
 RECEIVE THE WEEKLY TORAH TAVLIN FREE, PLEASE SEND AN E-MAIL TO: TORAHTAVLIN@YAHOO.COM OR CALL: 845-821-6200.

(Monsey, NY)

זמן קריאת שמע/מ"א - 8:36

זִמָּה בְּרִיאַת שְׁמִי/הֲדָר"א - 9:12

סוף זמני דהפילד / דידר"א - 10:36

מלחמה חזקה נגד יום כיפור

[illegible]

09:05 - **הוצע"ק צאת הכוכבים / מעריב**

אֶת הַכּוֹכָבִים / לְשִׁיטַת רַבֵּינוּ תַּם-27:

מולד חודש סיון: זונטאג
(יום א') 7:51 AM מיט 3 חלקים

רעיונות ופירושים לעורר את האדם לעבודת השי"ת והתחזקות באמונה ובטחון מאת

ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל ... והיו לי הלה
פ' רש"י ואני הנה לקחתי - ואני מהיכן זכיתי בהן: מתוך בני ישראל -
ויהיו ישראל שוכרין אותן לשירות שלי. על ידי הבכורות זכיתי בהם
לקחתים תמורתם, לפי שהיתה העבדות בבכורות, כשחטטאו בעגל
פסלו, והלויים שלא עבדו עבדה זרה נבחרו תחתיהם עכ"ל

רואים או מכאן שבכורי ישראל הפסידו את עבודתם, שהיה העבודה ויועד להם, משום שהם היו תמורתם של בכורי מצרים, ועל ידי שחטא חטא העגל הפסידו בזה שהם יעשו עבודתם למקום, ואף שחזרו אחר תשובה, כמו שרואים (שמות לו-לז) וגם קיבל הבורא את תשובתם חזר ונתן להם לוחות שניות, כמו שמדברש שם באברהם.

ללמדנו כמה צריך האדם לחיות עם חשבון, ולדעת בחומרת העוון ועוולם, שעל ידי חטא אחד אפשר להפסיד מזה לעולם ועד ממש, ומצד זה שיתאפק מלחטוא, יכול להרוויח מזה ריווח תמידי ממש, בכמו שמרוויחו הלוויים. ולא רק בשביל עצמם אלא על כל הדורות הבאים. חשבון עמוק הוא, שצריך אדם לחיות בו, שאם יגיע איהו נסיון בידו, רע דבר זה, כדי להיות מוכן לא להיכשל.

וזה כוונת רבותינו ז"ל, (אבות ב-א): והוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה,

לקחי חיים ודברי התעוררות
נסדרו עפ"י פרשיות השבוע

איש על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני ישראל ממגדל
צֶרֶךְ להבין חונת המילה 'באותות'. וע' ברש"י שפירש, "כל דגל יהיה
 ו אות, מפה צבועה תלויה בו, צבעו של זה לא כצבעו של זה, צבע כל
 אחד כגון אבנו הקבועה בחשוך, ומתוך כך יכיר כל אחד את דגלו".

אבל מדברי המדרש למדנו פירוש אחר, דהנה איתא (במדבר רבה ב' ג'): כשעשה שנגלה הקב"ה על הר סיני, ירדו עמו כ"ב רבבות של מלאכים, והיו כלם עשויים דגלים דגלים, שנאמר (שיה"ש ה') 'דגול מרבבה', כיון שראו וזוהו ישראל שהם עשויים דגלים דגלים, התחילו מתאווים לדגלים, אמרו: 'לחואי כך אנו נעשים, דגלים כמותן, לכך נאמר (שם ב') 'הביאני אל בית ייך', וכו' ודגלו עלי אהבה', אמרו, הלוואי הוא מגדיל עלי אהבה, וכן הוא זומר (ובשם אלקות נדגול' (תהלים כ'), א' ה' הקב"ה, מה תנאותיות, העונות דגלים, חייכם שאני ממלא משאלותיכם, הו"ד 'ימלא ה' כל' ו'שאלותיך', מיד אמר ה' למשה, לך עשה אותם דגלים כמו שנתאוו:

ומזה שכתב המדרש ש'**אמר ה' למשה**, לך ועשה אותם דגלים **כמו ונתאוו**', מבואר שהבין שכתוב כאן בפסוק שזכו ישראל לדגלים מכוח

TORAH TAVLIN

**AVAILABLE IN YOUR LOCAL
JUDAICA BOOKSTORE!**

A Torah Tavlin Publication

34 Mariner Way Monsey, NY 10952

שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פֶּרֶשֶׁת בַּמִּדְבָּר - פֶּרֶק ו' דְּאָבוֹת - מ"ד בַּעֲוֹנֵי

Shabbos Parshas Bamidbar- Sixth Perek

כ"ט אייר תשס"ט - May 23, 2009

בשעה 6:43 - מי שמדליק מוקדם, אין לאזור מזמן עצם קבלת השיבת (משיאמר "בואי כלה")

הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
ראש ישיבת שער השמים בירושלים עיה"ק

(ג-יב) – עשיית המצוות השפעתם הוא אפילו לדורי דורות
 ושכר עבירה כנגד הפסדה, עכ"ל. והיינו שכר עבירה כנגד הפסדה, שצריך האדם לדעת זאת, שבדקה אחד הוא יכול להפסיד עולמו, ולא רק של אלא גם של כל הדורות הבאים אחריו, וגם להיפך בדקה אחד יכול הוא לקנות עולמו, ע"י שיתחזק ויעמוד בהנסיון לא להיכשל, ובה יקנה עולמו לו ולכל הדורות אחריו, ונמצא שברגע אחד שמתאפק לא להיכשל בעבירה, יכול להיות תלוי הוא וכל דורותיו הבאים אחריו.

וכמו שידוע שהחפץ **חייס זקוק**, אמר פעם לאחד, אתה רוצה לדעת למה אני כהן ואתה לא? כל הענין הוא רק, שבאותו רגע שציעק משה רבינו 'מי לשם אלי', אז זקני הגיע אל משה והלך אתו, וזקק לא הגיע אז, ובשכר הזה משלמים לכהנים לכל הדורות, דהיינו על מסירת נפש של אבותיהם וגם להיפך כל ישראל שלא הגיעו גם משלמים על זה עד היום.

וללמדו בזה הדבר, שלא בשביל עצמנו לבד או עתידים לשלם, וביקו
האדם עומדים או בסיון, וביקו ח"ו אם וכשלים בזה, אלא יכול לצאת מהו
הפסד וריווה לדורות ולדורי דורות, ומזה יהיה האדם, וידע כמה גדול
וחשוב היה להזהר בכל שיעור, ובהו יטיב גם לדורותיו הבאים אחריו
ולפעמים גם עד סוף כל הדורות ממש.

מאת הרב שלום פערל שליט"א
נ"נ בישיבת הגר"צ קושלבסקי

מאזכרודעיו של המגיד

איש על דגלו באותות לבית אבותם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו (ב-ב) - החפץ להתקרב אל ה' יזכה לזה

תשוקתם, והיינו שהבין שכונת המילה '**באותות**' היא, '**ב'** [גלגל] **אותות**' [לשון אותות-הלב-תשוקה], ואז' כונת הפסוק היא, '**איש על דגלו באותות**' שזכו ישראל לדגלים בגלל אותות לבם. וכן כתב **רבינו בחיי**: '**ותבן לפרש** '**באותות**' מלשון '**בכל אות נפש**' (דברים כ"ט, ט'), שכן ישראל נתאוו לדגלים במעמד הקדוש, כשראו שם דגלים של מלאכים ושרת וכו'".

והנה הטעם שנתאו ישראל לדגלים, כי הם אות של קירבה וחובה אצל ה', ועל ידם חשים את התענוג הנפלא של קירבת ה'; שמרוב אהבתו אותם משכין אותם סביבו, וכמבואר שם: "הלואי שהוא מגדיל עלי אהבה". וכן בריש המדרש (שם) "חיבה גדולה חיבבן הקב"ה", שעשאו דגלים, ומניין שהיא אהבה לישראל, שכן שלמה אומר (ק"ה ש"ב) "דלגו עלי אהבה" נמצא שמרוב תשוקתם להתקרב אל ה' זכו ש'ה' קירב וחייב אותם.

וכן מצינו במתן תורה, שיזכו ישראל להתקרב אל ה' מכוח רוב תשוקתם
לכך, שכן איתא ברש"י (שמות י"ט ט'), "שמעתי מהם שרצונם לשמוע
ממך, רצונו לראות את מלכנו", שהיה להם חשק עצום להתקרב אל ה'.

את בני לוי לבית אבותם למשפחתם כל זכר מבן חודש ומעלה תפקדם וגו' (ג-)

He was a product of his time and as such he was constantly searching for meaning in his life. His restless soul displayed a yearning for something more - but he knew not what that was. As lost youth tend to do, Simon reached into everything available to his generation; cults, alcohol, substance abuse and ear-shattering music. His journeys took him to the "Mystical East," where he hoped that exulting in the secret workings of life would spark the embers of his soul. It wasn't long before he turned in a different direction and joined the "Hippie Generation." As his hair grew long and his attention span grew short, he decided to just let it "all hang out!" It took a few more false starts before Simon thought he finally found what he was looking for. He had now entered the world of the "Wild, Wild West."

When a huge gathering was organized - it was billed as the largest gathering of Tribal Brothers ever to take place in England - Simon was an eager participant. A large meadow was leased for the event and campsites were prepared. The major attraction was to be a genuine American Indian Chief, brought over to guide all of the “brothers” in the natural art of living on the land; surviving as one should, while living in the open expanse of a meadow.

Simon spent much of the time near the Chief, hanging on to his every word. To drink in the wisdom of such a wise and sage leader was an invaluable pastime. Suddenly, the great man turned to Simon and asked, "You see all these men?" Simon nodded, expecting to hear something profound. "They are all lost!" said the chief.

Now Simon was completely confused. Had he heard these words from his parents or a rabbi in grade school, he would have quickly dismissed them, but coming from the Chief himself, he was left totally defenseless. The Chief looked Simon in the eye and asked, “Brother, do you know what tribe you come from?”

At that very moment, Simon knew his life had changed. He began his journey back to Judaism and ended up in Jerusalem where he now studies Talmud with *payos* instead of braids, a *talis* instead of a loincloth, a *yarmulke* instead of a feather, and singing in Hebrew instead of Sioux. Shimon the Levi is a very fortunate man. (G. Locks, www.chabad.org)

יזכר העדות ועל כל כליו המה ישאו את המשכן ואת כל כליו

They discussed this for a while until the *Rov* pointed to an empty cup on the table and asked, “Could you do me a favor? Take the cup to the kitchen and ask my wife to make me a cup of tea.” The young *bochur* jumped up, excited at the opportunity to serve his *Rebbe*.

courage to answer. R' Leib asked him again, more urgently.

R' Leib sighed, "It is exactly as I thought. A young man is presented with the chance to improve his *Avodas Hashem* by doing a true kindness and bringing a feeble old man a cup of tea. But instead of focusing on doing kindness for its own sake, he chooses to focus on other considerations like serving *Torah* scholars, which is anyway questionable in this case!"

of the Jewish Rashi qu

The main theme of our *parsha* is the census of the Jewish people. At first the *Torah* counts all the tribes, and ends by giving the total number of each tribe. The names of the heads of the tribes are also enumerated. Later, the *parsha* tells us about the flags, each tribe with its own unique theme. Each tribe also had a specific place to encamp relative to the *Mishkan*. Why must the *Torah* repeat the number of people in each tribe, and the names of the heads of each tribe. Why repeat these numbers all over again?

The *Torah* tells us that the people did exactly as they were told and never complained. Undoubtedly, it was not easy. Yet, *Klal Yisroel* felt no anger or resentment at having to move, since this was the will of *Hashem*, even when it seemed like they were distancing themselves from *Hashem*. This made *Hakadosh Boruch Hu* love them even more. Therefore, we are told of another counting, which reflects *Hashem's* love for us. True humility, rather than creating distance, brings us closest to *Hashem*.

נעימות

R' Avigdor Miller ZT"l gives us a parable. Imagine an employer that has two workers. One is extremely efficient, always on time and very reliable; but he is a terrible grouch! He's nasty and unpleasant to be around, always frowning and criticizing. The second worker is less efficient, less capable than the first, but he still does a fine job. Yet, he is the friendliest and most pleasant person to be around. He has a smile and a kind word for everyone and creates a warm and happy atmosphere wherever he goes. What if, asks R' Miller, this employer had to lay off one of his workers? Which one would it be? One would imagine, he will dismiss the more grouchy employee because of his terrible disposition!

Rashi quotes the *gemara* (סנהדרין טז): “*He who teaches his friend’s son Torah, the posuk considers it as if he had given birth to him.*” Since Moshe taught *Torah* to the sons of Aharon, the *posuk* lists the names of Aharon’s children - and not Moshe’s - as if Moshe was their actual father.

The answer, writes **R' M. Friedman Shlit'a**, is that Avram's *Torah* was primarily the product of human understanding. Consequently, it could not become part of the genetic constitution of his disciples and it faded away with the passage of time. In fact, we know that many thousands of Avram's disciples reverted to their original pagan state. The *Torah* which Moshe taught, on the other hand - though in content it may have been similar to that of Avram - was significantly different in that it was taught to Moshe through **גילוי שכינה** - *Divine Revelation*, thus ensuring its eternal vitality. It was this extraordinary form of instruction which made Moshe the spiritual "parent" of his students.

In a similar vein, *Chazal* teach (ב"מ פה): “*He who teaches his friend’s son Torah, will merit to sit in the Heavenly Academy.*” When the dream of organizing a national kiruv/outreach youth movement called NCSY (National Conference of Synagogue Youth) was broached to the *Rosh Yeshivah* of Chaim Berlin, **R’ Yitzchok Hutner ZT”L**, he responded, “I envy you your portion in the World to Come!”

ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל וכו' (א-נג)